

АНАТЕМАТЕ ЋАВОЛА И ЊЕГОВА ИМЕНА

Ћаци у некаквоме манастиру узму живијех рака, па прилијепивши свакоме упаљену воштану свијећу на леђа, пусте их ноћу по порти да би поплашили калуђера који је врло ранио у цркву и није им дао спавати.

Кад калуђер, поранивши по своме обичају у цркву, види по порти упаљене свијеће ће иду, он се стане крстити и говорити:

– Анатемате ћавола и његова имена!

А ћаво му онда из зида одговори:

– Анатемате тебе и твојијех ћака, јер то ни ја досад нијесам виђео!

